

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1930 z dnia 8 listopada 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji ⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) odmawiając uznania, że strona skarżąca oraz Sveza-Les tworzą jedną jednostkę gospodarczą oraz dokonując dostosowania ceny eksportowej o kwotę wypłaconych Sveza-Les prowizji oraz pomocniczo, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie dokonując dostosowania wartości normalnej z tytułu narzutu uzyskanego przez Sveza-Les od sprzedaży krajowej.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego pomijając dywidendy wypłacone Sveza-Les przez Sveza Uralskiy przy ustalaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w ramach konstruowania wartości normalnej.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, alokując koszty poniesione przez Sveza-Les w związku z usługami w zakresie zarządzania do produkcji i sprzedaży sklejki przy ustalaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w ramach konstruowania wartości normalnej.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła obowiązek uzasadnienia oraz naruszyła prawo do dobrej administracji uwzględniając sklejkę o kształcie kwadratowym w definicji produktu objętego postępowaniem oraz pomocniczo, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła obowiązek uzasadnienia, naruszyła prawo do dobrej administracji i działała z naruszeniem art. 3 ust. 2 i 6 rozporządzenia podstawowego nie dokonując odrębnej oceny sklejki o kształcie kwadratowym w ramach ustalania szkody i związku przyczynowego.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz naruszyła prawo do dobrej administracji ustalając dane dotyczące przywozu w oparciu o niewiarygodne dane.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, działała z naruszeniem art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego oraz naruszyła prawo do dobrej administracji nie uwzględniając w swej ocenie związku przyczynowego różnych segmentów rynku ani wpływu innych znanych czynników wywołujących szkodę.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2022 r. – ZHPLK/Komisja

(Sprawa T-3/22)

(2022/C 84/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zheshartsky LPK OOO (Żeszart, Rosja) (przedstawiciele: P. Vander Schueren i E. Gergondet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1930 z dnia 8 listopada 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz sklejki z drewna brzoźowego pochodzącej z Rosji ⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) dokonując dostosowania jej ceny eksportowej o kwotę wypłaconych Trade House prowizji od sprzedaży krajowej zamiast dostosowania wartości normalnej o pełną kwotę tych prowizji.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego oraz pomocniczo art. 2 ust. 2 lit. k) rozporządzenia podstawowego nie uwzględniając zwrotu kosztów transportu w ramach dostosowania ceny eksportowej.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym skarżąca pomocniczo podnosi, że strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, działała z naruszeniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego oraz naruszyła obowiązek uzasadnienia nie uwzględniając zwrotu kosztów transportu przy ustalaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez skarżącą na rynku krajowym.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła obowiązek uzasadnienia oraz naruszyła prawo do dobrej administracji uwzględniając sklejkę o kształcie kwadratowym w definicji produktu objętego postępowaniem oraz pomocniczo, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła obowiązek uzasadnienia, naruszyła prawo do dobrej administracji i działała z naruszeniem art. 3 ust. 2 i 6 rozporządzenia podstawowego nie dokonując odrębnej oceny sklejki o kształcie kwadratowym w ramach ustalania szkody i związku przyczynowego.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz naruszyła prawo do dobrej administracji ustalając dane dotyczące przywozu w oparciu o niewiarygodne dane.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym strona pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie, działała z naruszeniem art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego oraz naruszyła prawo do dobrej administracji nie uwzględniając w swej ocenie związku przyczynowego różnych segmentów rynku ani wpływu innych znanych czynników wywołujących szkodę.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).